

887

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 sierpnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 15 stycznia 1952 r. w sprawie określenia niektórych przychodów podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27) oraz art. 5 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1952 r. w sprawie określenia niektórych przychodów podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-14, poz. 170) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) chałupników świadczących usługi na rzecz państwowych jednostek produkcyjnych, o ile chałupnicy ci nie wykonują poza pracą chałupniczą świadczeń podlegających podatkowi obrotowemu.” i tak uzupełnioną dotychczasową treść § 1 oznacza się jako ust. 1;

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Czasowe zastępstwo sprzedawcy (ust. 1 pkt 2) przez osoby pozostające z nim we wspólnym gospodarstwie domowym oraz pomoc członków ro-

dziny chałupnika (ust. 1 pkt 5) pozostających z nim we wspólnym gospodarstwie domowym nie stoją na przeszkodzie uznaniu świadczeń usług sprzedawcy lub chałupnika za wykonywane osobiście.”;

2) w §§ 2, 3 i 4 cytowane każdorazowo oznaczenie „§ 1” odpowiednio uzupełnia się wyrazami „ust. 1”;

3) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Podstawę opodatkowania wynagrodzeń określonych w § 1 ust. 1 pkt 5 stanowi suma wynagrodzeń otrzymanych w ciągu miesiąca. Do podstawy obliczenia podatku nie wlicza się jednak wartości materiałów pomocniczych dostarczonych przez chałupnika oraz zwrotu kosztów poniesionych przez chałupnika z tytułu transportu, zużycia energii elektrycznej, konserwacji maszyn i urządzeń itp., jeżeli państwowa jednostka produkcyjna wypłaca należność z powyższych tytułów w wyodrębnionej pozycji.”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister Finansów: z upoważnienia H. Kotlicki
Dyrektor Generalny

888

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 sierpnia 1956 r.

w sprawie zwolnienia od podatku obrotowego dopłat do biletów, pobieranych na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 342 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1951 r. w sprawie zwolnienia działalności gospodarczej organizacji politycznych, społecznych i zawodowych od podatków obrotowego i dochodowego (Monitor Polski Nr A-43, poz. 547) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatku obrotowego przychody organizacji sportowych, nadzorowanych przez Główny Komitet

Kultury Fizycznej, osiągane z tytułu dopłat do biletów wstępu na imprezy sportowe, pobieranych na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: z upoważnienia H. Kotlicki
Dyrektor Generalny

889

ZARZĄDZENIE MINISTRA ENERGETYKI

z dnia 5 września 1956 r.

w sprawie przekazania uprawnień do wykonywania czynności nadzoru i kontroli nad użytkowaniem energii elektrycznej i ciepłej oraz przekazania uprawnień do orzekania o karach.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 3 dekretu z dnia 28 stycznia 1953 r. o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej (Dz. U. Nr 9, poz. 26) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się dyrektorów i głównych inżynierów zakładów zbytu energii oraz imiennie upoważnionych przez dyrektorów tych zakładów pracowników działów inspekcji w

zakładach zbytu energii do wykonywania nadzoru i kontroli w zakresie racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej oraz stosowania środków i usprawnień zmierzających do tego celu.

§ 2. 1. Upoważnia się dyrektorów i głównych inżynierów zakładów zbytu energii do wymierzania kar pieniężnych jednostkom gospodarki uspołecznionej w trybie określonym

rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie określenia pracowniczych stanowisk kierowniczych i osób odpowiedzialnych za użytkowanie energii elektrycznej i ciepłej oraz w sprawie trybu postępowania przy wymierzaniu i ściąganiu kar (Dz. U. Nr 30, poz. 114) za:

- 1) nieuzasadnione przekraczanie norm jednostkowego zużycia energii elektrycznej ponad ustalone dla nich wielkości,
- 2) trwające ponad godzinę przekroczenie poboru mocy podczas godzin szczytowych,
- 3) niepodporządkowanie się operatywnym zarządzeniom dyspozytora mocy w zakresie regulowania przebiegu poboru energii elektrycznej,
- 4) niepodjęcie środków zmierzających do uregulowania dobowego poboru mocy i energii zgodnie z ustalonym programem,
- 5) nieprowadzenie i nieprzesyłanie w terminie do zakładów zbytu energii obowiązującej sprawozdawczości z wykorzystania limitów mocy i energii elektrycznej,
- 6) nieprzestrzeganie lub naruszenie obowiązujących przepisów w zakresie budowy, eksploatacji i bezpieczeństwa urządzeń elektrycznych w zakładach przemysłowych,
- 7) niewykonanie zaleceń inspekcyjnych dotyczących racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej, poprawienia stanu technicznego urządzeń elektrycznych oraz usunięcia przyczyn mogących powodować awarię lub inne niebezpieczeństwa,
- 8) uszkodzenie przyrządów mierniczych służących do rozrachunku za dostawę energii elektrycznej lub uszkodzenie plomb nałożonych na przyrządy miernicze,
- 9) samowolne powiększenie mocy transformatorów lub podłączenie nowych urządzeń odbiorczych bez zezwolenia zakładu zbytu energii,
- 10) niedopuszczenie do urządzeń elektrycznych i przyrządów pomiarowych przedstawicieli Państwowej Inspekcji Energetycznej oraz upoważnionych do inspekcji pracowników jednostek energetycznych.

2. Zakładom górniczym mogą być wymierzane przez osoby i w trybie określonym w ust. 1 kary za przekroczenia wymienione w ust. 1 pkt 1 — 5, 8 i 10 oraz za:

- 1) nieprzestrzeganie lub naruszenie obowiązujących przepisów w zakresie budowy, eksploatacji i bezpieczeństwa urządzeń zasilających znajdujących się na powierzchni,
- 2) niewykonanie zaleceń inspekcyjnych dotyczących racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej,
- 3) samowolne powiększenie mocy transformatorów w głównych stacjach zasilających.

3. Przepisy ust. 2 nie naruszają uprawnień organów administracji górniczej wynikających z przepisów prawa górniczego.

§ 3. Upoważnia się dyrektorów zakładów zbytu energii do wymierzania w trybie określonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 maja 1953 r., powołanym w § 2 ust. 1, kar pieniężnych osobom odpowiedzialnym w rozumieniu tego rozporządzenia za:

- 1) trwające ponad godzinę przekroczenie poboru mocy podczas godzin szczytowych,
- 2) niepodporządkowanie się operatywnym zarządzeniom dyspozytora mocy w zakresie regulowania przebiegu poboru energii elektrycznej,
- 3) niepodjęcie środków zmierzających do uregulowania dobowego poboru mocy i energii zgodnie z ustalonym programem.

§ 4. Upoważnia się dyrektorów zarządów okręgów energetycznych do rozpatrywania odwołań od orzeczeń w sprawach kar pieniężnych wydawanych przez osoby określone w §§ 2 i 3.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Energetyki z dnia 29 maja 1953 r. w sprawie przekazania uprawnień do wykonywania czynności nadzoru i kontroli nad użytkowaniem energii elektrycznej i ciepłej oraz przekazania uprawnień do orzekania o karach (Monitor Polski Nr A-56, poz. 717).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Energetyki: E. Zadrzyński

890

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKUPU

z dnia 20 sierpnia 1956 r.

w sprawie zasad i trybu przyjmowania produktów zamiennych na poczet obowiązkowych dostaw mleka oraz warunków zawieszania i umarzania zaległości w obowiązkowych dostawach mleka za rok 1955 i lata ubiegłe.

Na podstawie art. 3 pkt 1 i 2 dekreту z dnia 4 sierpnia 1956 r. o zniesieniu obowiązkowych dostaw mleka (Dz. U. Nr 35, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Gospodarstwa rolne i mleczarskie objęte obowiązkiem dostawy mleka mogą bez żadnych ograniczeń oraz bez względu na wielkość gospodarstwa i wysokość zobowiązania dostarczać zamiast mleka: zboże, trzodę chlewną, owce, drób, jaja, wełnę owczą, mleko owcze, bundz lub masło ośłkowe.

§ 2. Produkty zamienne, wymienione w § 1, mogą być dostarczane na poczet bieżących obowiązkowych dostaw mleka za rok 1956 oraz na zaległości w tych dostawach z roku 1956 i z lat ubiegłych.

§ 3. Produkty zamienne, z wyjątkiem owiec, wymienione w § 1, przelicza się na mleko według norm zamiany, ustalonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lipca 1954 r.

w sprawie produktów rolnych, jakie mogą być przyjmowane zamiast mleka, objętego obowiązkiem dostaw, oraz norm zamiany tych produktów (Dz. U. z 1954 r. Nr 33, poz. 136, Nr 53, poz. 265 oraz z 1955 r. Nr 44, poz. 278).

§ 4. Za produkty zamienne dostarczane na poczet obowiązkowych dostaw mleka (§ 3) wypłaca się dostawcy należność w gotówce, obliczoną według cen ustalonych uchwałą nr 449 Rady Ministrów z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie ustalenia cen produktów rolnych przyjmowanych na poczet obowiązkowych dostaw mleka (Monitor Polski Nr A-68, poz. 856).

§ 5. Przy skupie owiec dostarczanych zamiast mleka (§ 1) stosuje się normy zamiany oraz ceny skupu ustalone uchwałą nr 482 Prezydium Rządu z dnia 1 sierpnia 1956 r. w sprawie cen skupu owiec.